

Arrest

nr. 87 150 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 september 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 augustus 2012, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 augustus 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september 2012 om 14u00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. POKORNY en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 augustus 2009 diende verzoekende partij een eerste asielaanvraag in die bij beslissing van 25 november 2011 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd afgewezen. Deze beslissing werd bij arrest 75.959 bevestigd op 28 februari 2012. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker onder een bijlage 13quinquies d.d. 6 maart 2012. Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Deze procedure is nog hangende.

1.2. Verzoekende partij diende op 2 april 2012 een tweede asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen bij beslissing van 12 april 2012. Verzoekende partij diende tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad dat momenteel nog hangende is.

1.3. Op 10 augustus 2012 kreeg verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing werd op 10 augustus 2012 ter kennis gebracht aan de verzoekende partij.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op wegens de laattijdigheid ervan.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet dienen de in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet bedoelde beroepen bij verzoekschrift ingediend te worden binnen de dertig of, in de in het tweede lid van voormelde bepaling bedoelde gevallen, vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. Deze termijnen zijn van openbare orde en dienen strikt te worden toegepast.

Verzoekende partij heeft door op 5 september 2012 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing van 10 augustus 2012 houdende een weigering van een visum kort verblijf, die haar op 10 augustus 2012 ter kennis werd gebracht in te dienen, de in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet bepaalde beroepstermijnen niet gerespecteerd. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

De verzoekende partij heeft echter steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)* in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Noch in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting voert verzoekende partij aan dat er sprake zou zijn van een situatie van overmacht. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de ingediende vordering niet ontvankelijk is. De exceptie is gegrond.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. VAN ISACKER